

[Ole Vig Jensen]

understreger, at det meget ofte netop er ønskeligt og nødvendigt at have et sådant organ til at lede, koordinere og samle trådene, bearbejde materialet. Jeg tror, vi skal være mere åbne, end vi er i dag, over for at give de enkelte kommuner og de enkelte skoler mulighed for at gøre forsøg og eksperimenter, navnlig – det understreger jeg gerne – i forhold til de opgaver, jeg har nævnt her, omkring skolens praktiske indhold, det praktiske indslag i det daglige skolebillede.

Det vil også være rigtigt, det skal gøres meget kort her, at nævne, at det prøvesystem, vi arbejder under, er med til at skabe komplikationer i skolens hverdag, i skolens måde at fungere på. Men det skal jeg vende tilbage til, fordi det jo har speciel relation til den debat, vi skal have senere, om de fremsatte lovforslag.

Ser man på de ydre forhold, så ser man, at de også har betydning i forhold til dette at være med til at løse folkeskolens opgave bedst muligt. Jeg har allerede nævnt den mulighed, der ligger, for en omlægning af lærernes arbejdstid, tjenestetid. Det er vist rigtigt at slå fast, at vi ingenlunde vil kunne imødekomme alle de ønsker og behov, som lærerne måtte have, sådan er formentlig den økonomiske situation, men det kan ikke afvises, at der er behov for at være imødekommende over for lærerne. Jeg mener, at vi da må prioritere visse funktioner højt, og vil i den forbindelse lægge vægt på, at klasselærerfunktionen styrkes det sted, hvor vi kan sige, at det er det samtlende led i arbejdet mellem eleverne og de øvrige lærere og mellem elever, lærere og hjemmene. Jeg tror, vi med fordel kan styrke den side af skolens dagligdag.

Jeg tror også, det er vigtigt at fastholde muligheden for, at der er alternative undervisningstilbud, først og fremmest gennem de tilbud, der gives af de frie skoler, ungdoms- og efterskolerne. Jeg skal ikke i dag yderligere beklage, at vi i en periode har forringet støtten til de elever, der søger de pågældende skoler, for vi har jo taget et skridt nu her for nylig, som peger den rigtige vej, men jeg understreger, at jeg tror, det er meget væsentligt, at vi fortsat sikrer, at det frie skolevalg er en mulighed for eleverne i de ældste klasser. Vi har set, og vi ved det, at der foregår mange udmærkede ting i de frie skoler, som måske netop kan tilgodese en række af de elever, som trives dårligt i folkeskolen. Det

kan være mere eller mindre velbegrundet, men dårligt trives de, og de er med til at belastte arbejdsklimaet, de giver anledning til disciplinkrise, er i hvert fald med til at skabe debatten omkring disciplinkrisen. Derfor tror jeg, at det tilbud, som vi har i de frie skoler, skal vi værne meget om.

Jeg tror også, det er nødvendigt at sige, at vi må kigge nærmere på læreruddannelsen, ikke lige her og nu, men jeg tror selv, der er behov for en revision af læreruddannelsen. Jeg er ikke sikker på, at den i dag er tilstrækkelig relevant og tidssvarende i forhold til de opgaver, som nu er blevet folkeskolens igennem de senere år.

Jeg er heller ikke overbevist om, at den sammensætning af lærerkorpset, som vi kender i dag på vore seminarier, er den rigtige set i forhold til de krav, vi gerne vil stille til folkeskolens lærere. De arbejdsformer, der er, skal vi nok blande os meget lidt i, men alligevel synes jeg, at f. eks. de fremmødeformer, som findes på seminarierne i dag, ikke i alle henseender er ønskelige og tilfredsstillende. Jeg taler ikke her for, at vi skal genindføre den gamle form, som jeg selv har levet med, med kryds for hver time, det var umenneskeligt, men jeg tror, at de oplevelser, der ligger i, at man også som studerende på ét seminarium skal arbejde i et fællesskab og kende noget til de krav, der stilles i en klasse, har betydning, når den studerende senere skal ud og virke som lærer i folkeskolen.

Det ville være rigtigt at sige noget mere om særforborgens udlægning, som uden tvivl også vil spille en rolle i forhold til den debat, vi har her, men det bliver der ikke tid til nu. Det vil jeg vende tilbage til senere.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne som vist den første ordfører takke forespørgeren for denne lejlighed til endnu en gang at diskutere folkeskolen. Det er ikke sikkert, at vi er enige om mål eller midler, men under alle omstændigheder synes jeg, at det er mere end rimeligt, at vi i hvert fald én gang om året får lejlighed til at tage denne all round debat.

Jeg synes også, at forespørgerens baggrund er rimelig. De problemer, man rejser omkring arbejdsklima og disciplin, hvad man så vælger at kalde det, er noget, der ikke alene kommer frem i pressen, men jeg tror, vi alle